

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Almindelig revision).

(Lovforslaget (nr. 66) findes i tillæg A. sp. 1281, fremsættelsen i tidenden sp. 733).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 6 og 7 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed. (Almindelig revision).

(Lovforslaget (nr. 67) findes i tillæg A. sp. 1361, fremsættelsen i tidenden sp. 733).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. (Almindelig revision).

(Lovforslaget (nr. 68) findes i tillæg A. sp. 1397, fremsættelsen i tidenden sp. 733).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Erling Dinesen: Selv om det har taget meget lang tid med revisionen af arbejderbeskyttelseslovene, har vi til gengæld opnået den fordel, at der ved forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter er opnået enighed om en lang række af lovændringer, ændringer, som dels skulle tage hensyn til den stærke tekniske udvikling, vi har oplevet siden 1955, da vi fik disse love, dels skulle sikre de i virksomhederne ansatte større beskyttelse end hidtil. Jeg har forstået, at man ikke har lagt op til mere principielle ændringer, men i revisionsarbejdet har haft det generelle sigte at følge udviklingen op, hvor der var et særligt behov herfor, og at skabe bedre vilkår på forskellige områder inden for erhvervslivet.

Jeg vil gerne føje til her, at det er vel nok et spørgsmål, om der bør gå så lang tid mellem hver revision af denne lovgivning. Det er i alle tilfælde min opfattelse, at udviklingen går så stærkt, at der med kortere mellemrum er behov for en ajourføring, og at man i arbejdsrådet løbende stilles over for problemer, som burde klares hen ad vejen og ikke hobe sig op, samle sig sammen på den måde, vi har oplevet det. Jeg synes egentlig, det ville være ganske rimeligt, om man f. eks. en gang om året samlede disse spørgsmål op, fik dem forhandlet og sikrede, at lovgivningen hurtigt blev ført à jour.

Når dette er sagt — og det tror jeg altså er noget man skal overveje meget grundigt — skal jeg føje til, at jeg synes, der er grund til at takke både arbejdsrådet, lovudvalget, embedsmændene i ministeriet og organisationerne og arbejdstilsynet for det meget omfattende og grundige arbejde, som vitterlig er udført med revisionen af disse 3 love.

Arbejdsministeren har med rette peget på en række særlig vigtige ændringer, ikke mindst forslaget om, at de temmelig vidtgående lempelser fra de almindelige krav i loven om indretningen af arbejdslokaler i ældre virksomheder og i små firmaer nu med visse begrænsninger foreslås ophævet. Videre foreslås reglerne om leverandørers, sælgeres og udstilleres ansvar for maskiners indretning ændret sådan, at vi bliver i stand til at ratificere den vedtagne ILO-konvention herom.

Støjplagen er jo noget, vi kender til alle sammen; man kender det på arbejdspladserne, vi kender det i trafikken, og der er vist almindelig enighed om, at der i høj grad er behov for at gøre noget ved dette. Vi må her nøjes med at tale om arbejdspladserne; og om det foreslåede så er tilstrækkeligt, kan nok betvivles; men forslaget er i alle tilfælde bedre end de gældende regler. Det er noget, vi kan se nærmere på i udvalget.

Herudover er der en række andre vigtige forslag, bl. a. vedrørende dampkedler og andre beholdere, hvor jeg i øvrigt har forstået, at eksempelvis Dansk Kedel- & Maskinpasserforbund har en lidt anden opfattelse end den, der er kommet til udtryk i forslaget; man mener, at det er et andet kriterium, som skal anvendes, og det er altså også et af de spørgsmål, jeg gerne vil have